

Indtægter, der ellers opkræves i Vestindien, gaae ind under de særlige Indtægter i Moderlandet. Troer man, at Colonialtraadet nogensinde vilde falde paa, naar der blev Spørgsmaal om at svare Afgifter i Vestindien, at de saa skulde være en Deel af Moderlandets Indtægt? Vistnok aldrig; det vilde vist blive i høieste Maade frapperet ved en saadan Paastand. Men naar dette er Tilfældet, saa indsees det jo ogsaa, at den hele Forklaring om, hvorledes det skal deles, er aldeles grundløs og aldeles intet Faste har. Det er et aldeles mislykket Forsøg paa at ville ordne Noget, som ikke kan ordnes paa den Maade, som her er foreslaaet. Derom er der altsaa ingen Enighed tilveiebragt, hvilket iøvrigt ogsaa i det Hele taget fremgaaer af det Resultat, hvortil Regjeringen er kommet, idet den paastaar, at, naar der skulde deles paa denne Maade, saa vilde man komme til at faae et Tilgodehavende af 75,000 Rd., hvorefter Udvalget paa et Sted mener, at der paa de særlige Udgifter vil blive et Overskud af 10,000 Rd., medens det paa et andet Sted faaer en anden Sum, og sluttelig mener det, at der i det Hele maatte blive et Overskud af omtrent 16,000 Rd. Men naar der virkelig var Enighed om, hvorledes Delingen skulde være, selv om man anvendte det paa Colonierne, som ikke kunde anvendes paa dem, saa maatte dog ogsaa de Summer, som man kom til, blive de samme; thi naar man er enig om alle Udbytteene, som høre til at opgjøre en Sum, saa maa Summerne blive de samme, det er ganske klart; men da man nu ikke faaer de samme Summer frem, saa viser dette ogsaa klart, at man maa være uenig om Delingen. Naar der nu iøvrigt alligevel skulde siges, at der dog var visse Udgifter, som virkelig vare fælles imellem Moderstaten og Colonierne, saa maatte deraf kun følge det Samme, som er Tilfældet i alle Lande, nemlig at Moderstaten selv for en Deel maatte afholde disse blandede Udgifter af sine egne Indtægter, og det blev da hele Monarchiets. Saaledes har England og alle andre Stater Udgifter i Anledning af deres Colonier, som de lade afholde af Moderlandets Finantser, nemlig til at holde Krigsskibe og deslige, hvilke Udgifter man antager at gjøre ligesaa meget

for Moderlandets, som for Colonierne Skyld. Altsaa forsaavidt der er blandede Udgifter, saa er det vistnok sandt, at der kunde blive Spørgsmaal om at afgive Noget paa en eller anden Side; men det blev vistnok ogsaa Moderstaten i det Hele, der da maatte afgive Noget til Colonierne i denne Henseende, og ikke en enkelt Deel deraf. Derfor kunde jeg fatte, naar det ærede Udvalg havde sagt, at der skulde bestemmes en Sum af 16,000 Rd., som engang for alle skulde afgives af de fælles Finantser til fælles Udgifter for Colonierne, der som man kunde faae Rigsraadet til at gaae ind derpaa; men hvorledes man kan komme til at ville, at Danmark skulde afgive et Beløb i Anledning af nogle Udgifter, som ere fælles imellem Moderstaten og Colonierne, det kan jeg aldeles ikke forstaae. At imidlertid den høitærede Minister har villet gaae ind paa dette Forslag at modtage 16,000 Rd., for dermed at faae Sagen bragt i Orden, kan jeg nok fatte; thi naar dette Forslag foreligger, saa kan Sagen blive lettere at ordne med Rigsraadet; det vil siges fra Ministeriets Side; thi saa er det engang for alle anerkjendt, at der dog er Noget, der skal betales, om det nu er af Retsgrunde eller af Billighedsgrunde, undersøges ikke mere, men det er afgjort, at man har tilbudt at betale 16,000 Rd., men Folgen deraf bliver ogsaa, at, hvis Regjeringen fastholder sin Paastand af 75,000 Rd., saa vil det kun give Anledning til, at vi kunne komme til at betale disse 75,000 Rd. uden det allerringeste Skin af Grund, thi skal der gives Noget, saa skal det gives fra de fælles Finantser til de Udgifter, som siges at være fælles, men Andet kunde der aldrig gives. Imidlertid er det jo altid rigtigt, at en Colonist saavidt muligt afholder alle Udgifterne, og altsaa ogsaa disse saakaldte blandede Udgifter. Jeg troer, at det maa være indlysende for det ærede Thing af de Bemærkninger, jeg her har gjort, at den hele Deling, som Udvalgets Fleertal er kommet til, er aldeles grundløs, og at det Æneste, man kan gjøre ved det hele Lovforslag, det er, aldeles ikke at gaae ind derpaa, men forkaste det. Naar man vil see hen til det, som er fremstillet i Udvalgets Betænkning, saa vil man ogsaa see, at det ikke indeholder Noget,